

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
UK

120 Wall Street
24th Floor
New York NY 10005
USA

Rue du Stand 40
Case Postale 5323
1211 Geneva 11
Switzerland

www.lucistrust.org/el/world_goodwill

Gunnar Gestur

Μια Δέσμη Φωτός που Λάμπει στον Δρόμο μας Στοχαστικές Σκέψεις για την Ενόραση

Μια Δέσμη Φωτός που Λάμπει στον Δρόμο μας Στοχαστικές Σκέψεις για την Ενόραση

Ενόραση είναι η περιεκτική σύλληψη της αρχής της παγκοσμιότητας κι όταν λειτουργεί, υπάρχει τουλάχιστον στιγμιαία μια πλήρης απώλεια της αίσθησης της χωριστικότητας.

Αλίκη Μπέιλη, *Γοητεία, ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα*, σ. 3

Ενόραση είναι η διαυγής, δια μιας, σύλληψη του συνόλου.

Johann Kaspar Lavater

Η γνώση έχει τρεις βαθμίδες – γνώμη, επιστήμη και φώτιση. Τα μέσα ή το όργανο της πρώτης είναι η αίσθηση, της δεύτερης, η διαλεκτική, ενώ της τρίτης, η ενόραση. Αυτή η τελευταία είναι απεριόριστη γνώση, βασισμένη στην συνταύτιση του γινώσκοντος νου με το γνωστικό αντικείμενο.

Πλωτίνος

Η διαίσθηση είναι ως προς τη σκέψη ό,τι η παρατήρηση προς την αντίληψη. Η διαίσθηση και η παρατήρηση αποτελούν τις δύο πηγές της γνώσης μας. Παραμένουμε αποξενωμένοι από ένα αντικείμενο στον παρατηρούμενο κόσμο όταν δεν υπάρχει μέσα μας η αντίστοιχη διαίσθηση, η οποία παρέχει το κομμάτι της πραγματικότητας που λείπει από την αντίληψη.

Ρούντολφ Στάινερ, *Εναρξη Τώρα: Ένα Βιβλίο για την Ψυχή και τις Πνευματικές Ασκήσεις*, σ. 71

Η ενόραση είναι για την γνώση ό,τι το λευκό μπαστούνι για τον τυφλό.

Jérôme Touzalin – Γάλλος δραματουργός

Η ενόραση είναι φως καθαυτό και όταν λειτουργεί, ο κόσμος φαίνεται σαν φως και τα φωτεινά σώματα όλων των μορφών γίνονται βαθμιαία φανερά. Κομίζει μαζί της την ικανότητα επαφής με το φωτεινό κέντρο όλων των μορφών κι έτσι εδραιώνεται πάλι μια ουσιαστική σχέση και η αίσθηση της ανωτερότητας και της χωριστικότητας υποχωρεί στο περιθώριο.

Αλίκη Μπέιλη, *Γοητεία, ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα*, σ. 3

Ένα είδος ιστορικής κατάρρευσης, η οποία θα καθιστούσε αναποτελεσματική τη ρουτίνα και θα μας υποχρέωνε να ασχοληθούμε και πάλι με εκείνα που αξίζουν, αναμένουμε για την τέχνη. Το ίδιο ισχύει για μεταφυσικούς, που διαπνέονται από αυτό το είδος της αλήθειας – όπως η ομορφιά στη νοητική της φύση – και είναι συνεπώς (όπως ο Πλάτων) ποιητές. Ακτινοβολώντας την ανθρώπινη φαντασία που έχει ατροφήσει σε αυτή την Κάλι Γιούγκα, την αποκαλούμενη εποχή του σιδήρου, τέτοιου είδους άνθρωποι θα μπορούσαν να αποκαταστήσουν την εύπλαστη, γοργόφτερη κατάσταση που απαιτείται, αν πρόκειται να έρθουν φωτεινά χρόνια Αλήθειας. Θα επέστρεφαν στον εσωτερικό μας οφθαλμό – σχεδόν, θα έλεγε κανείς, στην αίσθηση αφής μας – οντολογικοί χώροι των οποίων την ύπαρξη έχουμε λησμονήσει, τοπία γεμάτα από παρουσίες των οποίων η γνώση μπορεί να μετατρέψει ανθρώπους σε αγίους.

Huston Smith, *Λησμονημένη Αλήθεια, Το κοινό Όραμα των Θρησκειών του Κόσμου*, σ. 36

Σκοντάφτοντας τη νύχτα πάνω σε αντικείμενα, αποκτούμε αυτομάτως επίγνωση της ξεχωριστής τους ύπαρξης. Η ημέρα, όμως, μας αποκαλύπτει την ευρύτερη ενότητα που τα περιβάλλει. Ο άνθρωπος, του οποίου η εσωτερική όραση καταναγάζεται από μία φωτισμένη συνειδητότητα, αντιλαμβάνεται με μιας την πνευματική ενότητα που βασιλεύει υπέρτατη πάνω από όλες τις διαφορές. Ο νους του δε σκοντάφτει πλέον αδέξια πάνω σε μεμονωμένα γεγονότα χωριστικότητας του κόσμου των ανθρώπων, ούτε τα δέχεται σαν τετελεσμένα. Συνειδητοποιεί ότι η ειρήνη βρίσκεται στην εσωτερική αρμονία που ενοικεί στην αλήθεια και όχι σε κάποιες εξωτερικές ρυθμίσεις. Γνωρίζει ότι η ομορφιά φέρει μια αιώνια διαβεβαίωση της πνευματικής μας σχέσης με την πραγματικότητα, η οποία αναμένει την τελειοποίησή της μέσα από την ανταπόκριση της αγάπης μας.

Ραμπιντρανάθ Ταγκόρ, *Η Θρησκεία του Ανθρώπου*, σ. 67

Τα ανθρώπινα όντα διαθέτουν μια διαισθητική ικανότητα και γνώση (αυτό που οι ρομαντικοί ποιητές αποκαλούν ευαισθησία) για το ότι, κάπου στο κέντρο της ζωής, εδρεύει κάτι ανείπωτα και αμετάκλητα ορθό και καλό, και ότι αυτή η «ορθότητα» μπορεί να ανακαλυφθεί μέσα από ποικίλες καλλιτεχνικές και πνευματικές εξερευνησεις, οι οποίες τιμήθηκαν ανά τους αιώνες από όλες τις μεγάλες θρησκευτικές παραδόσεις.

David Whyte, *Η Καρδιά σε Διέγερση*, σ. 293

Υπάρχουν μόνο τρεις τρόποι με τους οποίους [ο νους] μπορεί ο ίδιος να καταστεί ένας αγωγός ή ένα όργανο για την Αλήθεια. Είτε θα πρέπει να περιπέσει σε σιωπή μέσα στον Εαυτό, δίνοντας χώρο σε μια ευρύτερη και μεγαλύτερη συνείδηση είτε να καταστεί ο ίδιος δεκτικός σε ένα εσωτερικό Φως, στο οποίο Φως θα επιτρέψει να τον χρησιμοποιήσει ως μέσον έκφρασης. Με άλλα λόγια, χρειάζεται να αλλάξει ο ίδιος και από το σημείο της αμφισβήτησης και της επιφανειακής νοημοσύνης όπου τώρα βρίσκεται, να περάσει στην ενωρατική νοημοσύνη, ενός νοητικού οράματος κατάλληλου για την άμεση πρόσληψη της θείας Αλήθειας.

Σρι Αουρομπίνο, *Επιστολές για την Γόγκα*, σ. 161

Εκείνο που ... χρειάζεται [για να εκτιμηθεί η βαθύτερη αλήθεια της ομορφιάς] είναι η αφύπνιση ενός βέβαιου οράματος, μιας διαισθητικής και ενωρατικής ανταπόκρισης της ψυχής. Με την εξωτερική της, πάντοτε, προσέγγιση, η λογική αδυνατεί να φτάσει σε αυτή την εσωτερική και πιο ενδόμυχη επαφή. Χρειάζεται την αρωγή μιας πιο άμεσης διαίσθησης, που θα εκπηγάζει από την ίδια την ψυχή, και θα καλεί σε κάθε βήμα τον ενωρατικό νου να γεμίζει το κενό της δικής της ανεπάρκειας.

Σρι Αουρομπίνο, *Κοινωνική και Πολιτική Σκέψη*, σελ. 132 - 3

Κι ενώ τα όσα διδαχθήκαμε από την απλούστευση και την ανάλυση παραμένουν, χρειάζεται τώρα η επέκταση της σύγχρονης επιστημονικής μεθόδου, ώστε να συμπεριλάβει τρόπους άμεσης συμμετοχής και μάθησης, προκειμένου να επιτευχθεί διορατικότητα όσον αφορά τις ιδιότητες των συνεκτικών, αναδυόμενων συνόλων που απαρτίζουν μεγάλο μέρος του φυσικού κόσμου. Αυτό που συχνά αποκαλείται διαίσθηση ή μη-επαγωγική διαδικασία, μας παρέχει ενωρατική γνώση σχετικά με τις ποιότητες οργανισμών, τοπίων, οικοσυστημάτων, οικογενειών, κοινοτήτων και οργανώσεων, επιτρέποντάς μας να αναγνωρίσουμε κατά πόσο είναι υγιείς ή τεταμένες, ολοκληρωμένες ή κατακερματισμένες, συνεκτικές ή διαταραγμένες.

Brian Goodwin, *Resurgence*, Ιαν/Φεβρ 2003, σ. 14

...όταν ο Γκαίτε ισχυρίστηκε ότι μπορεί κάποιος να φτάσει στην γνώση εκείνου μόνο το οποίο αγαπά, είχε κατά νου την κατανόηση μιας γνώσης που υπερέβαινε σε έκταση και εμβέλεια την επεξεργασία πληροφόρησης. Μια τέτοια γνώση ούτε απομακρυσμένη από το γνωστικό αντικείμενο είναι ούτε εκμεταλλεύσιμη. Τα κίνητρά της είναι υψηλά, οι μέθοδοί της ήπιες και τα ενδιαφέροντά της ανιδιοτελή. Ήρθε ο καιρός να διατυπώσουμε και να εφαρμόσουμε μια επιστημολογία αγάπης αντί της χωριστικότητας.

Arthur Zajonc, *Διαλογισμός ως Επωαστική Αναζήτηση*, σ. 179

Η αξιοθαύμαστη σύγχρονη ικανότητα για διαφοροποίηση και διάκριση, που τόσο επιμελώς σφυρηλατήθηκε, θα πρέπει να διατηρηθεί, αλλά η πρόκλησή μας είναι, τώρα, να αναπτύξουμε και να υποτάξουμε αυτό τον τομέα σε μια πιο περιεκτική, περισσότερο μεγάλωψη και νοήμονα, πνευματική σχέση με το μυστήριο του σύμπαντος. Μια τέτοια δέσμευση μπορεί να συμβεί μόνο αν γίνουμε δεκτικοί σε μια σειρά από επιστημολογίες που θα παρέχουν όλες τους από κοινού μια πιο πολυδιάστατη προοπτική και εμβέλεια γνώσης. Για να έρθουμε αντιμέτωποι με τα βάθη και την έντονη πολυπλοκότητα του σύμπαντος, χρειαζόμαστε τρόπους γνώσης που να περιλαμβάνουν ολόπλευρα την φαντασία, την αισθητική ευαισθησία, την ηθική και πνευματική ενόραση, την αποκαλυπτική εμπειρία, την συμβολική αντίληψη, τους σωματικούς και αισθαντικούς τρόπους κατανόησης και την γνώση που βασίζεται στην ενσυναίσθηση. Πάνω από όλα θα πρέπει να αφυπνιστούμε μπροστά στο γεγονός και να υπερβούμε την, εν πολλοίς, αθέατη ανθρωποκεντρική προβολή, η οποία έχει κατά βάση σφραγίσει την σύγχρονη διάνοια, με την *διαβρωτική προβολή ενός άψυχου σύμπαντος από την ίδια την θέληση για δύναμη του σύγχρονου εαυτού*.

Richard Tarnas, *Σύμπαν και Ψυχή*, σ. 41

Ο Άλμπερτ Αϊνστάιν αποκαλούσε τον ενωρατικό ή μεταφορικό νου ένα ιερό δώρο, προσθέτοντας ότι ο λογικός νους ήταν ένας πιστός υπηρέτης. Το παράδοξο είναι πως στα πλαίσια της σύγχρονης ζωής έχουμε αρχίσει να λατρεύουμε τον υπηρέτη και να κηλιδώνουμε το θεϊκό στοιχείο.

Bob Samples, *Ο Μεταφορικός Νους: Ένα Εγκώμιο της Δημιουργικής Συνείδησης*, σ. 26

Η ενόραση είναι συνεπώς η αναγνώριση από κάποιον, όχι θεωρητικά αλλά ως γεγονός που απορρέει από την εμπειρία του, της πλήρους ταύτισής του με τον Παγκόσμιο Νου, του γεγονότος ότι αποτελεί μέρος της μεγάλης Παγκόσμιας Ζωής και της συμμετοχής του στην αιώνια εμμένουσα Ύπαρξη.

Αλίκη Μπέιλη, *Γοητεία, Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα*, σ. 4

Η άμεση γνώση είναι το αναμμένο πυρ της καρδιάς.

Άγκνι Γιόγκα, *ΙΕΡΑΡΧΙΑ*, 200

Διαίσθηση και έννοιες συνιστούν... τα στοιχεία όλης της γνώσης μας, έτσι ώστε ούτε οι έννοιες χωρίς μια διαίσθηση που με κάποιον τρόπο να ανταποκρίνεται σε αυτές, ούτε διαίσθηση χωρίς έννοιες, μπορεί να αποφέρει γνώση.

Εμάνουελ Καντ

Η ενόραση είναι μία ανώτερη δύναμη απ' ό,τι είναι ο νους.... είναι μια ικανότητα λανθάνουσα στην Πνευματική Τριάδα· είναι η δύναμη της καθαρής λογικής, μια έκφραση της βουδδικής αρχής και βρίσκεται πάνω απ' τον κόσμο του εγώ και της μορφής. Μόνο όταν ο άνθρωπος είναι μυημένος μπορεί η άσκηση της αληθινής ενόρασης να γίνει φυσιολογικά εφικτή. Μ' αυτό εννοώ ότι η ενόραση θα είναι, τότε, τόσο εύκολα λειτουργική όσο είναι η νοητική αρχή στην περίπτωση ενός ενεργά νοήμονος προσώπου. Ωστόσο η ενόραση κάνει αισθητή την παρουσία της πολύ νωρίτερα σε ακραίες περιπτώσεις ή επιτακτική ανάγκη.

Αλίκη Μπέιλη, *Γοητεία, Ένα Παγκόσμιο Πρόβλημα*, σελ. 81 - 2

Υπάρχει ένας γήινος ήλιος, που είναι η αιτία όλης της θερμότητας και, όσοι έχουν την όραση τους, είναι σε θέση να δουν τον ήλιο, ενώ όσοι την στερούνται και αδυνατούν να τον δουν, μπορούν να νοιώσουν την θερμότητά του. Υπάρχει ένας Αιώνιος Ήλιος που είναι η πηγή όλης της σοφίας, και όσων οι πνευματικές αισθήσεις αφυπνίστηκαν απέναντι στη ζωή, θα δουν εκείνο τον ήλιο και θα αποκτήσουν επίγνωση της υπαρξής Του, ενώ όσοι δεν απόκτησαν πνευματική συνείδηση, μπορούν ακόμα να αισθάνονται την δύναμή Του από μια εσωτερική ικανότητα που αποκαλείται διαίσθηση.

Παράκελσος

Η διαίσθηση διαφωτίζει και συνδέει, έτσι, με την καθαρή σκέψη. Γίνονται από κοινού μία νοημοσύνη, η οποία δεν είναι μόνο του εγκεφάλου, που δεν κάνει υπολογισμούς, αλλά αισθάνεται και σκέπτεται.

Πιτ Μοντριάν

Διόραση είναι το οράσθαι με την ψυχή.

Dean Koontz

Η ελπίδα για το μέλλον προέρχεται από εσωτερικές πηγές. Θεμελιωμένη πάνω στην ενόραση που εστιάζεται στην καρδιά, είναι εγγενής σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξη, και, σήμερα, σε αυτή την εποχή της κρίσης, αφυπνίζεται σε τόσο πολλούς. Ο ρόλος της είναι ζωτικής σημασίας. Η παρουσία της φωτίζει όλα όσα βελτιώνουν τη ζωή, με την γεφύρωση που δημιουργεί μεταξύ του ιερού και του καθημερινού κόσμου. «Άμεση γνώση», είναι ένας όρος που χρησιμοποιείται για να περιγράψει την αληθινή διαίσθηση: άμεση γνώση – αυθόρμητη και απρόσκοπτη. «Υψηλή ελευθερία» είναι το όνομα που δόθηκε σε αυτή την εμπειρία της αφυπνιζόμενης συνείδησης, της παρουσίας του αληθινού μας Εαυτού μέσα σε κάθε άλλη μορφή, της στιγμιαίας αναλαμπής του φωτός που ακτινοβολείται από κάθε άτομο, του μετασχηματισμού της αντίληψης που επιτυγχάνεται όταν η αλήθεια κατακτάται με την αμεσότητα της ίδιας εμπειρίας κάποιου.

Jan Nation

Η ιδέα της διαίσθησης συχνά παρερμηνεύεται ή ακόμη και κακοποιείται. Ακόμη κι αυτοί που την αποδέχονται δεν την κατανοούν ορθά. Συχνά υποθέτουν ότι η διαίσθηση μπορεί να αποκτηθεί χωρίς προσπάθεια, και απλά πέφτει πάνω τους από τον ουρανό. Δεν σκέφτονται για τις τεράστιες συσσωρεύσεις που πρέπει να έχουν και τις τρομερές εντάσεις που υφίστανται τα διαισθητικά άτομα.

Άγκνι Γιόγκα, *ΥΠΕΡΓΗΙΝΟ III*, 507

...η φαντασία είναι ο σπόρος της ενόρασης, επειδή εκείνο που δεν υφίσταται κάπου στο φανερά πολύπλοκο πλανητικό μας σύστημα, δεν μπορεί κάποιος να το φαντασθεί.

Αλίκης Μπέιλη, *Μαθητεία στη Νέα Εποχή Τομ. II*, σ. 373